

Mån- 25 September 5.

- LARSSON, Harald Fritz Rufolf Lördagen den 9 dennes klockan 10,50
 LARSSON, Hjalmar Rudolf eftermiddagen, efter det konstaplarna
 MOLINSKY, Ernst Erik Gustaf n:ris 142 Gustaf Stiärne och 151 Nils
 UHLÉN, Ernst Georg Edvard Lundholm å Fleminggatan vid Frid-
 STEN, Axel Vilhelm hemsgatan anhållit beväringssmannen vid
 LINDSTRÖM, Knut Folke Kungl. Flottan n:o 481 Carl Eriksson
 JOHANSSON, Johan. för fylleri, derunder Eriksson gjorde
 våldsamt motstånd, samlade sig å Frid-
 hemsgatan en folkhop, bestående af mins-
 etthundra personer, och störde lugnet
 och den allmänna ordningen genom att skr-
 na och skrika. Då polismännen å Frid-
 hemsgatan nödgades lägga omkull den an-
 hållne för att hålla honom qvar, öfver-
 gick folkhopen till våld å konstaplar-
 ne genom att mot dem kasta stenar. Här-
 under träffades konstapeln Lundholm af
 tre stenar i ryggen så att smärta deraf
 uppstått. Sedan polismännen erhållit
 hjälp af konstapeln n:o 156 Johan Bern-
 hard Karlberg samt korpralen vid första
 kompaniet af Kungl. Svea Ingeniörkår
 n:o 1 Johan August Thalín och volontä-
 rerna vid samma kompani n:o 31 Anton
 Gottfrid Nilsson och n:o 34 Ruben Nils-
 son, befalldes konstapeln Stiärne och

kommissarien August Emil Carlsson, hvilken vid Erikssons anhållande kommit till och biträdt med dennes afförande emot militärposteringstället vid Fridhemsgatan, folkmängden att skingra sig. Befallningen åtlyddes emellertid icke, utan visade folkmängden trohet deremot genom att ännu häftigare än förut kasta stenar emot polismännen och militärerna. Korpralen Thalén träffades derunder af en sten å hjelmen, så att ömhet uppstod i hufvudet, och volontären n:o 31 Nilsson träffades af tre stenar i ryggen så att blånad och ömhet deraf uppstod. Volontären n:o 34 Nilsson träffades af en sten å påhafsda hjelmen så att tillfällig ömhet deraf uppkom. Alltjamt fortfor folkmängden med att störa lugnet och ordningen genom att skräna och skrika. Då konstaplarna Stiärne och Lundholm erhöållit förstärkning af konstapeln Karlberg och militärerna, kunde den anhållne föras från platsen. Efter det den anhållne införts å militärposteringstället skingrade sig folkmängden och lugnet återställdes.

Efter det folkmängden af konstapeln Stiärne befallts att skingra sig, blef förre skoarbetaren Harald Fritz Rudolf Larsson anhållen af kommissarien Carlsson därför att Larsson deltagit i upploppet och kastat en sten mot polismännen.

Larsson öfverlemnades derefter till detektivstationen.

Följande personer hafva blifvit hörde angående ifrågavarande upplopp och dervid berättat:

Konstapeln Stiärne: Han och konstapeln Lundholm hade Lördagen den 9 dennes haft patrulleringstjänst klockan 9 på aftonen till kl. 1 på natten. Klockan ungefär 10,50 anhöllo de å Fleminggatan vid Fridhemsgatan förutnämnde beväringssmannen Eriksson, enär denne varit öfverlastad af starka drycker och sjungit. Konstaplarna förde den anhållne Fridhemsgatan söderut för att afföra honom till militärposteringstället vid Fridhemsgatan. Då konstaplarna fört Eriksson till midtför huset n:o 20 Fridhemsgatan, började Eriksson göra våldsamt motstånd genom att streta emot och söka slita sig lös.

Kommissarien Carlsson hade kort efter Erikssons anhållande tillkommit och biträdt med Erikssons afförande. Eriksson kastade omkull sig å gatan utanför huset n:o 20 Fridhemsgatan. Folk började nu

samla sig, och då Eriksson kastade omkull sig på gatan, uppgick folk-
 hopen till omkring 50 personer. Folkmängden började störa lugnet
 och ordningen genom att skräna och väsnas, derunder rop hördes till
 polismännen, att de borde släppa den anhållne, hvarjemte folkhopen
 börjat kasta stenar mot polismännen. Dessa reste emellertid upp
 den anhållne och förde honom gatan framåt, men han gjorde så våld-
 samt motstånd, att polismännen, för att kunna fasthålla honom, nöd-
 gades lägga omkull Eriksson å gatan utanför huset n:o 5 Fridhems-
 gatan invid det utefter gatans östra sida derstädes befintliga
 planket. Under det polismännen här fasthöllo den anhållne, till-
 kommo alltjemt flere personer, så att folkhopen utgjordes af minst
 100 personer. Stenar kastades fortfarande mot polismännen och folk-
 hopen skrek och väsnades alltjemt. Stjärne iakttog icke, huruvida
 någon af polismännen träffades af stenarne. Då konstaplarna och
 kommissarien med förenade krafter qvarhållit den anhållne å den
 sistnämnda platsen omkring 5 minuter, anlände dit dels förutnärnde
 militärer och dels konstapeln Karberg. Kommissarien Carlsson och
 konstapeln Stjärne släppte nu den anhållne, hvilken då omhändertogs
 af konstaplarna Lundholm och Karlberg samt någon af militärerna,
 hvarefter kommissarien och Stjärne gingo emot folkmassan, hvilken
 uppehöll sig på några meters afstånd norr om platsen der den anhåll-
 ne qvarhölls; och uppmanade nu Stjärne folkmängden att skingra
 sig. Uppmaningen åttlyddes emellertid icke, utan folkmängden fortsat-
 te att kasta sten mot polismännen och militärerna. Kommissarien
 Carlsson ropade nu åt Stjärne att biträda med afförandet af anhåll-
 ne ynglingen Larsson, hvilken kommissarien då anhållit. Stjärne och
 kommissarien förde ynglingen Larsson Fridhemsgatan söderut och den
 anhållne beväringsmannen fördes också söderut. Under det kommissa-
 rien och Stjärne nu förde Larsson från platsen, kastades flere ste-
 nar efter dem från folksmassan. Då de anhållne förts öfver Kurvs-
 holmsgatan, upphörde stenkastningen och de fleste af folkhopen följ-
 de icke med längre än intill sistnämnda gata.

Konstapel n:o 151 Lundholm: Efter det han och Stjärne anhål-
 lit beväringsmannen Eriksson, hade folk börjat att samlas och den
 anhållne gjorde mycket våldsamt motstånd och kastade omkull sig å

Fridhemsgatan utanför huset n:o 20. Folkmassan, som nu uppgick till
 omkring 50 personer, började skräna och väsnas samt kastade stenar
 mot polismännen. Lundholm träffades dervid af tre stenar i ryggen
 hvaraf tillfällig smärta uppstod, vid högra höften. Då polismännen emellertid inom kort reste den an-
 hållne och förde honom vidare, kastades flere stenar efter polismän-
 nen af folkhoppen, som följde efter polismännen på några steg af -
 stånd. Då den anhållne nu gjorde så våldsamt motstånd, att polis-
 männen icke kunde föra honom vidare, nödgades de lägga omkull ho-
 nom å gatan invid ett plank. Inom några minuter anlände konstapeln
 Karlberg och tre militärer till hjälp. Kommissarien Carlsson och
 konstapeln Stjärne släppte nu den anhållne, hvarefter konstaplarna
 Lundholm, Karlberg och någon af militärerna förde den anhållne till
 militärposteringsstället vid Fridhemsgatan. Då den anhållne bevä-
 ringsmannen dit införts, återvände Lundholm tillbaka till Fridhems-
 gatan, men var då lugnet och ordningen återställt.

Konstapeln Karlberg: Den ifrågavarande aftonen kl. något ef-
 ter 10,30, då Karlberg uppehöll sig vid posteringsstället i huset
 n:o 2 Fridhemsgatan, blef han underrättad om att en folkhop samlat
 sig längre norrut å Fridhemsgatan och att dervarande polismän be-
 höfde hjälp. I anledning häraf sprang Karlberg till den uppgifna
 platsen, dit äfven en volontär af militärkommenderingen vid poste-
 ringsstället gjorde honom sällskap. Konstaplarna Stjärne, Lundholm
 och kommissarien Carlsson hade anhållit en uniformsklädd beväring-
 sman och qvarhöllo mannen liggande på marken invid planket midtemot
 huset n:o 5 Fridhemsgatan. Norr om denna plats uppehöll sig en
 folkhop, bestående af minst etthundra personer, hvilka störde lug-
 net och ordningen på platsen genom att skräna och kasta stenar mot
 polismännen. Då Karlberg och volontären komro till, biträdde de
 den anhållnes afförande till posteringsstället. Till en början
 försökte de bära den anhållne, enär han gjorde synnerligen våldsamt
 motstånd. Härunder kastades flere stenar efter polismännen. Volon-
 tären n:o 31 Nilsson förklarade för Karlberg, att volontären trädf-
 ats hårdt af en sten i ryggen och han jämrade sig öfver smärtor i
 ryggen. Sedan den anhållne införts i posteringsstället, begaf
 sig Karlberg återigen ut å Fridhemsgatan och vidare fram till Fle-

minggatan. Folkhopen hade då skingrat sig och lugnet var då återställt.

Konstapeln n:o 147 Johan Arvid Nilsson: Lördagen den 9 dennes kl. omkring 10,30 e.m. lämnade Nilsson sin bostad i huset n:o 7 Fridhemsgatan och begaf sig ut på gatan. Han var då civilklädd. En folksamling uppehöll sig utanför nämnda hus å gatan och störde lugnet och ordningen genom att skräna och skrika samt kasta sten emot några polismän, som anhållit en flottist, hvilken gjorde våldsamt motstånd och hvilken polismännen kvarhållit liggande å gatan. I högljudda och pockande ordalag hade folkhopen uppmanat polismännen på att släppa den anhållne. Konstapeln Nilsson begaf sig fram till polismännen och biträdde dem med den anhållnes afförande till militärposteringsstället vid Fridhemsgatan. Folkhopen kastade upphörsligt stenar mot polismännen och några militärer, som biträdde polismännen. Sedan den anhållne införts i förvaringsrummet, återvände Nilsson ut på gatan, men hade då folkmängden skingrat sig och lugnet var återställt.

Förutnämnde korpralen Thalins samt hvarjämte volontärerna n:o 31 Nilsson och n:o 34 Nilsson vore Lördagen den 9 dennes kommanderade till tjänstgöring å militärposteringsstället vid Fridhemsgatan. Kl. omkring 10,45 kom en kvinna in å posteringsstället och tillkännagaf att en större folksamling störde lugnet och ordningen samt kastade stenar mot polismän å Fridhemsgatan i närheten af Fleminggatan. Volontären n:o 31 Nilsson begaf sig genast till platsen, hvaremot och volontären n:o 34 Nilsson Thalins kort derefter, sedan de per telefon meddelat sig med Kungsholms polisstation, följde efter ut på gatan. Å Fridhemsgatan vid Kungsholmsgatan mötte de nu några polismän och volontären n:o 31 Nilsson, hvilken förde med sig en flottist, som gjorde våldsamt motstånd. Efter den anhållne och polismännen följde en folkhop på omkring 100 personer, hvilka störde lugnet och ordningen genom att skrika och väsnas. Stenar kastades från folkhopen mot polismännen och militärerna. Thalins träffades å hjelmen af en sten, så att örhullet uppstod å hufvudet, hvarjämte hans påhufvda hjälm af stenen till bucklades. Konstapeln Stiärne och kommissarien Carlsson uppehöll sig bland folkhopen, der de anhöllo en yngre man. Stenkastningen

visade trotsighet och utan mot-polismännen och militärerna fortsattes äfven efter det kommissarien Carlsson och Stjärne anhållit den civila yngre mannen. Thalin och volontären n:o 34 Nilsson följde med bland folkmängden till posteringsstället, men folkhoppen glesnade då polismännen närmade sig posteringsstället och stenkastningen upphörde, då de anhållne förts några steg söder om Kungsholmsgatan.

Volontären n:o 34 Ruben Nilsson: Han vittnade korpralen Thalins berättelse. Folkhoppen hade stört lugnet och ordningen genom att föra oväsen. Stenar hade kastats mot polismännen och militärerna. Volontären n:o 34 Nilsson hade sjelf träffats af en sten å påhåfda hjälmen så att någon tillfällig ömhet uppstått i hufvudet, hvarjemte hjälmen skadats af stenen. Då de anhållne, en flottist och en civilklädd yngre man, förts öfver Kungsholmsgatan några steg upphörde stenkastningen från folkhoppen.

Volontären n:o 31 Anton Gottfrid Nilsson: Han begaf sig före korpralen Thalin och volontären n:o 34 Nilsson från posteringsstället vid ifrågavarande tillfälle och hade sällskap med konstapeln Karlberg. Å Fridhemsgatan utanför huset n:o 7 uppehöll sig en folkhop på omkring 100 personer, hvilka störde lugnet och ordningen genom att skräna och skrika, hvarjemte stenar kastades emot några polismän, hvilka anhållit en flottist, som gjorde mycket våldsamt motstånd. Polismännen ^{hålls} kastade flottisten liggande på marken. Volontären n:o 31 Nilsson biträdde med den anhållnes afförande till militärposteringsstället vid Fridhemsgatan. De buro till en början den anhållne. Härunder kastades flere stenar af personer i folkhoppen emot polismännen och volontären n:o 31 Nilsson. Han träffades i ryggen af en sten, så att stor smärta deraf uppstod under högra skulderbladet. Kort derpå träffades han af ytterligare en sten å ryggen under venstra skulderbladet. Äfven denna sten kastades kraftigt och förorsakade honom stor smärta. Inom några ögonblick träffades han af en tredje sten ^{anvå} under högra skulderbladet. Af den misshandel, han sålunda blifvit utsatt för af folkhoppen, uppstod stor ömhet och äfven svullnad å ryggen och det var med möda han kunde fortsätta biträda polismännen. Någon eller några polismän uppmanade folkmängden att skingra sig, men uppmaningarne åtllyddes icke,

visade trotsighet och utan hopen fortsatte våldföra sig mot polismännen och militärerna och fortsatte att störa lugnet genom skrän och skrik. Då den anhållne förts förbi Kungsholmsgatan, började stenkastningen upphöra och folkhopen glesnade allt mer, så att, då den anhållne flottisten infördes i förvaringsrummet & militärposteringsstället, hade större delen af folkmängden skingrat sig och lugnet återställdes.

Hustru Anna Maria Andersson, som bor i huset n:o 7 Fridhemsgatan och innehar diversehandelsbod i samma hus: Hon iakttog Lördagen den 9 dennes klockan omkring 10,45 eftermiddagen, då hon uppehöll sig i sin affärslokal, att det var ett uppträd utanför å gatan, hvarför hon ställde sig i dörren ^{öppningen} till affären. Hon såg nu, att några polismän anhållit en person, som gjorde våldsamt motstånd genom att sparka omkring sig och försöka slita sig lös från polismännen. En folkhop på minst 50 personer hade samlat sig omkring polismännen och den anhållne. Folkhopen störde lugnet och ordningen på platsen genom att skräna, skrika och hvissla, hvarjemte stenar kastades mot polismännen. Från hopen hördes rop: "stena dem, stena dem". Förstärkning anlände dock till polismännen och polismän uppmanade då folkmängden att skingra sig, men uppmaningarne åttlyddes ej, utan fortsattes uppträdet på förut beskrifna sätt och stenar kastades oupphörligt mot polismännen, men kunde hustru Andersson icke iakttaga, om någon af polismännen träffades af stenarne. Sedan förstärkningen ankommit, affördes den anhållne Fridhemsgatan söderut, dervid en stor del af folkmängden följde efter, men iakttog hustru Andersson icke huru långt folkhopen följde efter polismännen eller om stenar sedermera kastades mot dem.

Sergeanten vid Kongl. Westmanlands Trängkår Gustaf Adolf Lundstedt, boende i huset n:o 5 Fridhemsgatan 3 trappor upp: Han var närvarande å Fleminggatan, då konstaplarna Stiärne och Lundholm anhöllo en i flottans uniform klädd man, som skräna och sjöng derstades, hvarjemte den anhållne var öfverlastad af starka drycker. Konstaplarna samt kommissarien Carlsson, som tillkom, förde den anhållne Fridhemsgatan söderut. Då de fört honom in på Fridhemsgatan, började emellertid den anhållne göra våldsamt motstånd genom att kraftigt spjerna emot samt kasta omkull sig å gatan. Nu samlades en hop

Den anhållne höll sig lugn på gatan, och han försökte upp-
 folk omkring den anhållne och polismännen. Folkhoppen började uppträ-
 da hotfullt mot polismännen och uppmanade polismännen i högljudda
 ordalag att släppa den anhållne. Då polismännen reste den anhållne
 och förde honom vidare, börja folkmängden, som störde lugnet genom
 att skräma, hvissla och skrika, öfvergå till våld mot polismännen,
 och kastades från mängden mot polismännen flere stenar. Den anhåll-
 ne gjorde alltjämt våldsamt motstånd och kasta utanför huset n:o 5
 Fridhemsgatan omkull sig och qvarhölls der af polismännen. Folkmäng-
 den blef allt större, så att den nu uppgick till minst 100 perso-
 ner. Då polismännen några minuter qvarhållit den anhållne, anlände
 flere konstaplar till platsen, hvarjämte några militärer kommo dit.
 Den anhållne affördes nu till förvaringsrummet i militärposterings-
 stället vid Fridhemsgatan. Folkmängden följde delvis efter och fort-
 sätte stenkastningen. Då den anhållne införts i förvaringsrummet,
 och sj häller Larsson aflägsnade sig. Larsson tog nu upp en sakad
 skingrade sig folkmängden och lugnet återställdes.
 Kommissarién Carlsson anhöll, såsom förut är nämnt, f. sko-
 arbetaren Harald Fritz Rudolf Larsson, emedan Larsson, sedan kom-
 missarién Carlsson och konstapeln Stiärne gått emot folkmängden för
 att skingra densamma, kastat en sten emot polismännen, hvilken sten
 förde honom till förvaringsrummet. Då de förde Larsson öfver Ringe-
 holmsgatan kastades från folkmängden flere stenar efter kommissari-
 en och Stiärne och flere stenar föll ner intill Larsson och
 i närvaro af detektivkonstaplarna Jean Fredrik Eugen Ehrnlund och
 Oskar Fredrik Larsson förnekade Larsson till en början, att han ka-
 stat någonting emot polismännen vid ifrågavarande tillfälle, men
 konstapeln Stiärne har rapporterat, att en äldre man, efter
 erkände sedermera, att han från marken upptagit en sten från maka-
 damiseringen och kastat stenen emot konstapeln Stiärne.
 Larsson har derom berättat följande: Lördagen den 9 dennes klockan omkring 10 eftermiddagen kom
 Larsson hem till sin bostad i huset n:o 7 Fridhemsgatan 2 trappor
 upp. En stund efter det han kommit hem, fick han höra oväsen på ga-
 tan utanför huset och såg genom fönstret, att en folkhop samlat sig
 omkring några polismän, som anhållit en floittist, som gjorde våld-
 samt motstånd. Folkmängden, som utgjordes af omkring 100 personer,
 skrek och väsnades så att lugnet derigenom stördes. Af nyfikenhet
 sprang Larsson ner på gatan för att derifrån åse tilldragelsen.

Den anhållne hölls liggande omkull på gatan, och han försökte upphörligt att slita sig lös från polismännen samt sparkade och slet. Personer i folkhoppen ropade åt polismännen: "res upp honom". Larsson gick öfver gatan och fram till platsen, der den anhållne qvar hölls af polismännen. Det kom kort derpå flere polismän och militärer till, och då drog sig folkhoppen något norrut några steg. Konstapeln Stiärne, som först hållit i den anhållne och biträdt med den anhållnes förande från platsen tills förstärkningen anlände, samt kommissarien Carlsson, hvilken var civilklädd, men hvilken Larsson kände igen, gingo med dragna sablar emot folkmassan. Nu började folkmassan kasta stenar emot polismännen och Larsson drog sig tillbaka till gångbanan på andra sidan af gatan och stannade der vid huset n:o 7. Stiärne och kommissarien Carlsson uppmanade folket att skingra sig, men uppmaningarne åtlöydes icke af hoppen och ej heller Larsson aflägsnade sig. Larsson tog nu upp en makadamsten från gatan och kastade emot konstapeln Stiärne, men han träffades icke. Kommissarien Carlsson tilldelade med en sabel Larsson ett slag öfver venstra armen så att Larsson föll omkull, hvarefter kommissarien Carlsson och konstapeln Stiärne anhöllo Larsson och förde honom till förvaringsrummet. Då de förde Larsson öfver Kungsholmsgatan kastades från folkmenngen flere stenar efter kommissarien och Stiärne och flere stenar föllo ner tätt intill Larsson och polismännen. Larsson lade icke märke till, huruvida folkhoppen följde efter fram till militärposteringsstället.

Konstapeln Stiärne har rapporterat, att en äldre man, efter det Stiärne och kommissarien Carlsson anhållit Harald Larsson och fört honom några steg söderut, böjt sig ner och från marken upptagit samt emot polismännen kastat en sten och omedelbart derpå ånyo böjt sig ner och upptagit något från marken, men iakttog Stiärne då icke om mannen kastade något. Mannen följde efter polismännen på några stegs afstånd till förvaringsrummet i militärposteringsstället och Harald Larsson förklarade, att mannen vore hans fader. Då Stiärne öfverlemmat Harald Larsson i förvaringsrummet, begaf han sig genast återigen ut på gatan för att biträda med folkmenngens skingrande och återställande af lugnet. Mannen uppehöll sig då å

Åtlydde ej heller tillsägelse, utan stannade kvar. Kommissarien Carl Fridhemsgatan utanför militärposteringsstället. På Stjärnes fråga mångdom mannen vare den anhållne Harald Larssons fader, svarade han, att de harså icke vare förhållandet. Stjärne, som emellertid kände mannen till tog utseendet, fortsatte derefter till Fleminggatan.

Söndagen den 10 dennes klockan 11 förmiddagen blef den ifrågasatt. Vvarande mannen, som befäms vara urmakaren Hjalmar Rudolf Larsson, vare anhållen å Fridhemsgatan af detektivkonstaplarna Carl Johan Lundhållgren och Jöns Borg samt afförd till detektivstationen:

icke bekräftad. Hörd derstädes, förnekade Larsson, att han vid ifrågavarande tillfälle kastat någon sten mot polismännen, men erkände, att han uppehållit sig bland den å gatan samlade folkmängden, som störde i upplugnet och ordningen genom att skräna och skrika samt kasta stenar mot polismännen. Larsson hade hört kommissarien Carlsson och konstapeln Stjärne uppmana folkmängden att skingra sig, men hade mångtan ordan visat trotsighet deremot och icke åttäydtt tillsägelse, utan uppmant fortfarit på anahanda sätt att skräna och kasta stenar mot polismän-

Vken. Senare förhör har urmakaren Larsson emellertid ändrat sin förståelse. Urmakaren Larsson har i saken berättat följande:

Han. Då han klockan omkring 10,40 eftermiddagen Lördagen den 9 dennes uppehöll sig i sin bostad i huset n:o 7 Fridhemsgatan 2 trappor stru upp, fick han höra, att det var oväsen på gatan utanför huset. Hans gatan förutnämnde son Harald Larsson begaf sig genast ner på gatan och den för Larsson sjelf gick någon minut senare äfven ner på gatan. Då han motstod kom ner på gatan observerade han, att en folkmängd på minst 50 personer samlat sig och förde ett "förskräckligt oväsen". Det ropades beten åt några polismän, hvilka anhållit en person, att de skulle släppa ren. Larsson den anhållne. Sjelf deltog urmakaren Larsson icke i uppträdet på icke annat sätt än att han uppehöll sig å gångbanan utanför huset n:o 7 tyvat. Fridhemsgatan, der han stod kvar hela tiden uppträdet varade. In- till honom några minuter efter det urmakaren Larsson kommit ner på gatan han begick kommissarien Carlsson, som Larsson kände, och konstapeln Stjärne åttäydtt tillsägelse, utan fortsatte att skräna och övergick till våld mot polismännen genom att kasta stenar mot dem. Urmakaren Larsson

ätlydde ej heller tillsägelse, utan stannade kvar. Kommissarien Carlsson tilldelade en yngre man, hvilken uppehöll sig bland folk mängden, ett slag med en sabel så att mannen föll omkull och tappade hatten. Då mannen derefter blef anhållen och fördes från platsen tog urmakaren Larsson upp hatten och följde med hatten efter polismännen till militärposteringsstället, der han lemnade ifrån sig hatten. Konstapeln Stiärne tillfrågade nu urmakaren Larsson, om han vore den anhållne civile mannens fader, men svarade Larsson, att han icke vore fader till mannen, ty urmakaren Larsson hade sig då icke bekant, att den ifrågavarande civile anhållne mannen vore hans son Harald; utan fick han först senare vetskap derom.

Särskildt tillfrågad, om urmakaren Larsson verkligen under hela uppträdet uppehållit sig på gångbanan utanför huset n:o 7 Fridhemsgatan och om han icke uppmanat polismännen att släppa den anhållne flottisten, förklarade urmakaren Larsson, att han gått ut på gatan och ställt sig i närheten af polismännen samt erkände, att han uppmanat dem att släppa den anhållne.

Vid senare förhör har urmakaren Larsson emellertid ändrat sin första berättelse om förloppet och berättat följande:

Han hade, då han vid ifrågavarande tillfälle uppehållit sig i sin bostad, icke själf hört oväsen från gatan, utan hade hans hustru härom underrättat honom. Då urmakaren Larsson kommit ner på gatan var der visserligen en folksamling på omkring 50 personer, men den förhöll sig lugn. Den person, som polismännen anhållit, gjorde motstånd och skrek, men folkmängden yttrade ingenting. Genast urmakaren ^{Larsson} kom ner på gatan, gick han in bland folket och fram till närheten af den plats der polismännen kvarhöll den anhållne. Urmakaren Larsson yttrade ingenting till polismännen och uppmanade dem icke att släppa den anhållne, men uppmanade ^{den derens} folkmassan att vara tyst. Då polismännen erhöles förstärkning, gick Larsson tillbaka till huset n:o 7 Fridhemsgatan och stälde sig på gångbanan, enär "han befarade att eljest komma i bråk". Urmakaren Larsson hörde icke någon af polismännen uppmana folkmassan att skingra sig, men han förstod, att kommissarien Carlsson och konstapeln Stiärne hade för ^{folkmängden} afsigt att skingra ^{massan}, då de gingo emot mängden. Vid detta

anhållne gjorde emellertid genast våldadt motstånd genom att streta

emot och söka slita sig lös. Utanför huset n:o 20 Fleminggatan ha-
 tillfälle skingrade sig också folkmängden, så att polismän-
 de den anhållne och polismännen åt-
 lyddes genast. Urmakaren Larsson kunde icke uppfatta, att någon
 sten från folkmängden kastades mot polismännen eller att något vid
 tillfället kastades.

Förutnämnde sergeanten Lundstedt: Han hade under uppträdet u-
 utanför huset n:o 5 Fridhemsgatan observerat en äldre man uppehålla
 sig bland mängden gående fram och tillbaka högljudt uppmanande po-
 lismännen att släppa den anhållne flottisten. Härunder hade stenar
 oupphörligt kastats mot polismännen.

Sedan Lundstedt å detektivstationen varit i tillfälle se urma-
 karen Larsson, förklarade Lundstedt sig med säkerhet igenkänna ur-
 makaren Larsson vara den af Lundstedt åsyftade äldre mannen. Lund-
 stedt hade icke iakttagit huruvida urmakaren Larsson kastat någon
 sten.

Vid de spaningar som detektivkonstaplarna Ehrnlund, Larsson,
 Lundgren och Borg verkställde efter personer som deltagit i upplop-
 pet, vunno de upplysningar om att plåtslagarelärlingen Ernst Erik
Gustaf Molinsky varit en af deltagarne; och blef Molinsky i anled-
 ning deraf Söndagen den 10 dennes klockan 7 eftermiddagen anhållen
 af detektivkonstapeln Borg å Kungsholmsgatan samt afförd till detek-
 tivstationen.

Vid förhör derstädes med Molinsky, erkände han, att han delta-
 git i det ifrågavarande uppträdet Lördagen den 9 dennes klockan om-
 kring 10,50 eftermiddagen å Fridhemsgatan, och att Molinsky från
 marken upptagit fyra makadamstenar, hvilka han derefter kastat en
 i sänder mot polismännen.

Molinsky berättade derom följande:

Under det Molinsky i sällskap med plåtslagarelärlingen Ernst
Georg Uhlén och skofabriksarbetaren Axel Wilhelm Sten samt några
 andra ynglingar uppehållit sig å Fleminggatan vid Fridhemsgatan, ha-
 de konstapeln Stiärne och en annan konstapeln derstädes anhållit
 en flottist, hvilken kommit gående Fleminggatan österut, tydligen
 öfverlastad af starka drycker, hvarjämte flottisten skräna och
 sjäng. Polismännen förde flottisten Fridhemsgatan söderut. Den an-
 hållne gjorde emellertid genast våldsamt motstånd genom att streta

emot och söka slita sig lös. Utanför huset n:o 20 Fleminggatan hade den anhållne och polismännen fallit omkull å gatan. Molinsky och hans sällskap samt flere andra personer, som tillkommit, följde efter polismännen och den anhållne. Polismännen reste emellertid den anhållne och fortsatte föra honom vidare gatan söderut utefter gatans östra sida. Den anhållne gjorde allt jemt mycket våldsamt motstånd och polismännen läde därför omkull honom invid planket midtemot huset n:o 5 Fridhemsgatan. Folkmängden ökades hastigt, så att den nu utgjordes af omkring 100 personer. Folkmängden började nu uppträda hotfullt mot polismännen och poekade på att de skulle släppa den anhållne samt började kasta sten mot polismännen. Folkmassans oväsen tilltog alltmer och stenkastningen blef efter hand allt mer intensiv. Flere personer i mängden uppmanade högt till stenkastning mot polismännen. Särskildt hörde Molinsky f. metallgjutaren Knut Folke Lindström högt ropa åt folkmängden: "kasta sten". Molinsky tog nu från marken upp fyra stenar och kastade dem, en i sänder, i riktning mot polismännen. Molinsky uppehöll sig då ungefär midt i gatan och på omkring 15 meters afstånd från polismännen. Han iakttog icke huruvida någon af polismännen träffades af någon sten. Uhlén, som uppehöll sig alldeles invid Molinsky, kastade åtskilliga stenar mot polismännen. Under det stenkastningen pågick, kommo några poliskonstaplar och militärer de första polismännen till hjälp, hvarefter polismän uppmanade folkmängden att skingra sig. Molinsky gick dock icke från platsen, utan stannade kvar några minuter. Stenkastningen fortfor emellertid, men Molinsky sprang då från platsen af fruktan att eljest blifva anhållen.

Förutnämnda hustru Anna Maria Andersson har, sedan hon varit i tillfälle å detektivstation se Molinsky; förklarar, att hon med säkerhet tycker sig i honom igenkänna en yngling, som hon sett kasta stenar mot polismännen.

Förutnämnde plåtslagarelärlingen Ernst Georg Uhlén blef efterspanad och anträffades natten före Måndagen den 11 dennes kl. 1,50 i sin bostad i huset n:o 9 Fridhemsgatan af detektivkonstapeln Jöns Borg samt affördes till detektivstationen.

Vid förhör derstädes har Uhlén erkänt, att han uppehöllit sig i en folkmängd å Fridhemsgatan Lördagen den 9 dennes kl. omkring 10,30 eftermiddagen, dervid folkmängden stört lugnet genom att skrälla och skrika, hvarefter folkmängden våldfört sig å några polismän och några militärer genom att mot dem kasta stenar; och deltog Uhlén i upplöppet genom att mot polismännen och militärerna kasta omkring 10 stenar. Polismän uppmanade folkmängden att skingra sig, men folkmängden började icke tillbakagå, utan visade trotselst mot dem genom att fortfara störa lugnet och ordningen och kasta stenar. Uhlén har, närvarande hörd, berättat följande:

Vid ifrågavarande tillfälle var han i sällskap med Molinsky och flera andra ynglingar på konstapeln Stjärne och en annan konstapel anhållne å Fleminggatan. Uhlén och hans sällskap följde efter polismännen och den anhållne Fridhemsgatan söderut. Utanför huset n:o 20 Fridhemsgatan kastade den anhållne omkull sig å gatan och folk började uttrycka sin missnöje. Folkmängden började icke tillbakagå, utan visade trotselst mot dem genom att fortfara störa lugnet och ordningen och kasta stenar mot dem. Uhlén började också delta i stenkastningen. Han uppehöll sig då ungefär midt i gatan på ungefär 10 å 12 meters afstånd från polismännen. Flere personer ur folkhoppen uppmanade till stenkastning mot polismännen under utrop: "kasta sten". Uhlén läde omkull honom invid planket midtemot huset n:o 5 Fridhemsgatan. Uhlén kastade då fyra stenar mot polismännen och de första polismännen till hjälp. Uhlén blef efterspanad och anträffades natten före Måndagen den 11 dennes kl. 1,50 i sin bostad i huset n:o 9 Fridhemsgatan af detektivkonstapeln Jöns Borg samt affördes till detektivstationen. Polismännen erhöilo inom kort hjälp af flera militärer och konstapeln Stjärne och de följde honom till utseendet och visste vara poliskommissarie, och konstapeln Stjärne, gingo emot folkmängden och uppmanade folkmängden

att skingra sig, men folkhopan åtlödde icke tillsägelse, utan
 10,50 eftermiddagen, dervid folkmängden stört lugnet genom att skrä-
 na och skrika, hvarjemte folkmängden våldfört sig å några polismän
 och några militärer genom att mot dem kasta stenar; och deltog Uhlén
 i upploppet genom att mot polismännen och militärerna kasta
 minst 10 stenar. Polismän uppmanade folkmängden att skingra sig, men
 folkmängden åtlödde icke tillsägelsen, utan visade trotsighet der-
 emot genom att fortfara störa lugnet och ordningen och kasta stenar.
 Uhlén har, närmare hörd, berättat följande:

Vid ifrågavarande tillfälle var han i sällskap med Molinsky
 och Sten samt några andra ynglingar då konstapeln Stiärne och en
 annan konstapel anhöllo en flottist å Fleminggatan. Uhlén och hans
 sällskap följde efter polismännen och den anhållne Fridhemsgatan
 söderut. Ungefär midtför huset n:o 20 Fridhemsgatan kastade den an-
 hållne omkull sig å gatan och folk började då att samlas. Folkmäng-
 den, som allt mer och mer ökades, följde efter polismännen, då de
 inom kort reste den anhållne och förde honom vidare söderut till
 de voro komna ungefär midtför huset n:o 5 Fridhemsgatan. Den anhåll-
 na gjorde alltjemt mycket våldsamt motstånd genom att streta emot
 och med alla krafter söka slita sig ifrån polismännen. Då polismän-
 nen lade omkull honom invid planket midtför n:o 5 Fridhemsgatan,
 hade folkmängden ökat, så att den utgjordes af minst 100 personer.
 Folkmängden började ^{enmu mera} skrika och väsnas samt uppträdde hotfullt mot
 polismännen ^{och} öfvergick till våld mot polismännen genom att ka-
 sta stenar emot dem. Uhlén började också deltaga i stenkastningen.
 Han uppehöll sig då ungefär midt i gatan på ungefär 10 å 12 meters
 afstånd från polismännen. Flere personer ur folkhopan uppmanade
 till stenkastning mot polismännen under utrop: "kasta bara". Uhlén
 lade särskildt märke till att Knut Lindström uppmanade folkmängden
 att kasta sten mot polismännen, och då Uhlén kastat tre eller fyra
 stenar uppeggades han till ytterligare stenkastning af Lindström,
 som ropade åt honom: "det är bra du, kasta bara": Uhlén kastade då
 flere stenar i riktning mot polismännen. Polismännen erhöillo inom
 några minuter förstärkning af konstapeln Karlberg och några mili-
 tärer. Kommissarien Carlsson, som var civilklädd men hvilken Uhlén
 kände till utseendet och visste vara poliskommissarie, och kon-
 stapeln Stiärne, gingo emot folkmängden och uppmanade folkmängden

att skingra sig, men folkhopen åtlydde icke tillsägelse, utan fortsatte med stenkastningen. Ej heller Uhlén begaf sig derifrån, utan gick upp på gångbanan utanför huset n:o 7 Fridhemsgatan och kastade derifrån några stenar emot konstapeln Stjärne. Uhlén iakttog icke huruvida Stjärne träffades af någon sten. Kort derpå blef förutnämnde Harald Larsson anhållen och afförd från platsen. Folkmängden fortfor, allt jemt att skräna och föra oväsen och flere stenar kastades nu emot de polismän som förde bort Larsson. En del af folkmängden följde efter polismännen, men Uhlén begaf sig då till Fleminggatan och deltog icke vidare i uppträdet.

Skofabriksarbetaren Erik Axel Johansson, boende i huset n:o 46 Kungsholmsgatan 3 trappor upp öfver gården hos Hertzberg, har blifvit hörd och berättat:

Han hade Lördagen den 9 dennes varit i sällskap med Molinsky, Uhlén och Sten å Fridhemsgatan, där en folksamling uppstått i anledning af att en flottist anhållits af några polismän, dervid flottisten gjort våldsamt motstånd. Folkmängden störde lugnet och ordningen genom att skräna och skrika, hvarjemte stenar från mängden kastades mot polismännen. Då polismännen uppmanade folket att aflägsna sig från platsen, visade folkmängden trotsighet och åtlydde icke polismännen, utan fortsatte med sitt störande uppträdande samt kastade allt jemt stenar mot polismännen. Johansson iakttog derunder, att Uhlén kastade flere stenar mot polismännen samt att Uhlén skrånade och skrek. Efter det polismännen uppmanat folksamlingen att skingra sig, iakttog Johansson icke vidare Uhlén, snär Johansson då begaf sig från platsen.

Förutnämnde skofabriksarbetaren Axel Vilhelm Sten blef efterspanad och Söndagen den 10 dennes kl. 10 eftermiddagen anhållen i hans bostad i huset n:o 9 Fridhemsgatan af detektivkonstapeln Carl Johan Lundgren samt afförd till detektivstationen:

Hörd derstädes, har Sten erkänt, att han uppehållit sig bland en folkhop å Fridhemsgatan Lördagen den 9 dennes kl. omkring 10,50 e.m., dervid hopen stört lugnet och ordningen genom att skräna och skrika, hvarjemte hopen öfvergått till våld mot några polismän genom att kasta stenar mot dem. Då polismän uppmanat folkmängden att skingra sig, hade tillsägelse icke åtlydts, utan hade mängden

visat trotsighet deremot genom att fortfarande skräna och skrika samt kasta stenar mot polismännen. ^{Hert innan} Förutnämnda hustru Anna Maria Andersson har, sedan hon å detek- tivstationen sett Sten, förklarad, att hon tycker sig igenkänna stat en sten, men iakttog han icke om den träffat någon af polis- männen. Honom vara en af två ynglingar som kastat flere stenar mot polis- männen.

Sten har i saken afgifvit följande berättelse:

Skofabriksarbetaren Carl Johan Albert Lindvall, boende i hus- set n:o 63 Kungsholmsgatan 3 trappor upp, har blifvit hörd och be- rättnat följande: Vid ifrågavarande tillfälle hade konstapeln Stiärne och en an- nan konstapel anhållit en flottist å Fleminggatan vid Fridhemsgatan och fört honom Fridhemsgatan söderut. Flottisten hade genast gjort våldsamt motstånd genom att streta emot och söka slita sig lös. En mängd folk hade genast samlats sig och följt efter konstaplarna och den anhållne. Folkmängden uppgick slutligen till omkring 100 perso- ner, och folkmängden störde lugnet genom att skräna och skrika. Det ropades till polismännen, att de skulle släppa den anhållne. Sten följde med bland mängden efter polismännen. Då polismännen fört hade folket att skingra sig, men tillrädelelsen ålyddes icke, utan den anhållne flottisten till midtför huset n:o 5 Fridhemsgatan, la- de de omkull honom invid ett plank. Konstapeln Karlberg och några militärer kommo till och biträdde med den anhållnes afförande från platsen och nu restes den anhållne upp. Stenar började nu kastas mot polismännen. Stiärne gick med dragen sabel emot folkmängden och uppmanade folkmängden att skingra sig, men folkhoppen aflägsnade sig icke, utan fortsatte skräna och föra oväsen samt kasta stenar mot polismännen. Sten kastade en sten mot polismännen och han vill med säkerhet minnas, att det var innan Stiärne uppmanade folkmängden att skingra sig. Då Sten kastade stenen, var han på omkring 20 me- ters afstånd från polismännen. Sedan Stiärne uppmanat folkmängden att skingra sig, uppehöll Sten sig på platsen omkring 4 eller 5 mi- nuter. Sten iakttog dervid, att Harald Larsson blef anhållen och förd från platsen. Sten följde icke efter den anhållne Larsson, utan stannade kvar en stund och gick sedan till Fleminggatan. En del af folkhoppen följde efter de polismän som anhållit Harald Lars- son, men Sten iakttog icke huru långt dessa personer följde efter polismännen.

Sten iakttog, att flere personer i folkmängden uppmanade till våld mot polismännen och Knut Lindström ropade högt till mängden: "kasta ni bara, det är inget farligt". Sten hade emellertid redan

då kastat stenen.

Förutnämnda hustru Anna Maria Andersson har, sedan hon å detektivstationen sett Sten, förklarat, att hon tycker sig igenkänna honom vara en af två ynglingar som kastat flere stenar mot polis - männen.

Skofabriksarbetaren Carl Johan Albert Lindvall, boende i huset n:o 60 Kungsholmsgatan 3 trappor upp, har blifvit hörd och berättat följande:

Han hade uppehållit sig bland folkmängden å Fridhemsgatan vid ifrågavarande tillfälle. Folkmängden, som utgjorts af omkring 60 å 70 personer, hade väsnats genom att skräma och skrika och flere personer hade uppmanat de polismän, som anhållit en flottist, att släppa denne. Mängden hade öfvergått till våld mot polismännen genom att kasta stenar efter dem. Han hörde att en konstapel uppmanade folket att skingra sig, men tillsägelsen åtlyddes icke, utan oväsandet och stenkastningen snarare tilltog än aftog efter det konstapeln uppmanat folket att skingra sig. Lindvall hade iakttagit, att Sten under upploppet kastat en sten i riktning mot polismännen, men mindes Lindvall icke, om detta skett före eller efter det konstapeln uppmanat folket att skingra sig.

Glasblåsarelärlingen Carl Johan Larsson, boende n:o 9 Fridhemsgatan i lägenheten n:o 10, har blifvit hörd och berättat, att han iakttagit, att Sten under ifrågavarande uppträde en gång höjt ena handen och gjort med armen en rörelse som om han kastat något i riktning mot polismännen, men hade Larsson icke iakttagit, om Sten vid tillfället haft något föremål i handen. Folkmängden hade vid tillfället stort lugnet och ordningen på platsen genom att föra oväsen och kasta stenar mot polismännen; och hade folkmängden, som utgjorts af minst 100 personer, uppmanats af en polisman att skingra sig, men hade åtminstone största delen visat trotsighet häremot genom att fortfara med stenkastningen och oväsandet.

Förutnämnde f.metallgjutaren Knut Folke Lindström har å detektivstationen blifvit hörd och dervid medgifvit, att han uppehållit sig i en folkhop en kort stund å Fridhemsgatan Lördagen den 9 dennes kl. omkring 10,50 e.m., men förnekade Lindström bestämdt, att

plåts han uppmanat någon person att kasta sten eller att han deltagit i vilhelmsöväsandet. Folkmängden hade uppgått till omkring 100 personer, och sedan från densamma hade stenar kastats mot några polismän, som utanför huset n:o 5 Fridhemsgatan qvarhöll en af dem anhållen flottist. Då Lindström var närvarande hade folkmängden icke fört något oväsen, utan endast kastat stenar. Särskildt hade Lindström lagt märke till att Uhlén kastat flere stenar mot polismännen.

Vidare iakttog Lindström en äldre man gå fram och tillbaka i folkmängden, men Lindström hörde icke mannen yttra sig eller kasta stenar. Sedan Lindström på detektivstationen sett urmakaren Larsson, förklarade Lindström och denne liknade mannen ifråga, men kunde Lindström icke med säkerhet påstå, att Larsson vore den af honom åsyftade mannen.

Lindström hörde icke någon polisman uppmana folkmängden att skingra sig; och Lindström aflägsnade sig från platsen under det hemmapoträdet pågick.

Urmakarskonstapeln Stjärne har rapporterat, att, då han uppmanat folkmängden att skingra sig utanför huset n:o 5 Fridhemsgatan, han särskildt lagt märke till att snickeriarbetaren Johan Johansson, hvilken Stjärne kände, uppehållit sig bland de främste i folkmängden

och att Johansson, trots Stjärnes till honom särskildt riktade uppmaning att aflägsna sig, icke gått från platsen, utan stannat kvar. Då Stjärne riktat denna tillsägelse till Johansson, hade stenkastningen mot polismännen pågått.

På anledning häraf blef bemälda snickeriarbetaren Johan Johansson söndagen den 10 dennes kl. 11,45 f.m. anhållen och förd till detektivstationen af detektivkonstapeln Lundgren.

Vid förhör medgaf Johansson, att han vid ifrågavarande tillfälle visserligen en kort stund uppehållit sig på Fridhemsgatan i en folksamling, men Johansson hade icke iakttagit, att folkmängden kastat stenar mot polismännen eller stört lugnet. Konstapeln Stjärne uppmanade Johansson att aflägsna sig och Johansson efterkom genast tillsägelsen.

F.skoarbetaren Harald Fritz Rudolf Larsson, urmakaren Hjalmar Rudolf Larsson, plåtslagarlärningen Ernst Erik Gustaf Molinsky,

plåtslagarlärlingen Ernst Georg Uhlén och skofabriksarbetaren Axel rifven Vilhelm Sten hållas häktade, Harald Larsson och Hjalmar Larsson.

sedan Söndagen den 10 dennes kl. 9 e.m. och de öfrige sedan Måndagen den 11 dennes kl. 10 förmiddagen. Landtbrukaren Anders Johansson och F. metallgjutaren Knut Folke Lindström och snickeriarbetaren, skrif Johan Johansson hafva vid hemtnings påföljd kallats till inställelse i Kungl. Poliskammaren innevarande dag kl. 1 eftermiddagen medhafvande sina prestbetyg. Anton Gottfrid Nilsson har för de skador han

Enligt meddelande i Polisunderrättelser n:o 53 Dalmår, 1903 vilka han blef Lindström af stadsfiskal i Stockholm varnadt för lösdrifveri den 27 Februari 1903.

Harald Larsson har uppgifvit sig vara född den 31 Januari 1887 i Kungsholms församling, son till urmakaren Hjalmar Rudolf Larsson och dennes hustru Anna Kristina, född Johansson, skrifven i Kungsholms församling sedan födelsen, ogift, boende i huset n:o 7 Fridhemsgatan 2 tr. upp.

Urmakaren Larsson har uppgifvit sig vara född den 12 Maj 1861 i Nora, son till smeden Per Gustaf Larsson och dennes hustru Maria Ulrika, hvars fadersnamn han icke mindes, gift, skrifven i Kungsholms församling sedan 1880, boende n:o 7 Fridhemsgatan 2 tr.

Molinsky har uppgifvit sig vara född den 24 April 1889 i Katarina församling, son till jernarbetaren Knut August Molinsky och dennes hustru Emelia, hvars fadersnamn han icke mindes, skrifven i Kungsholms församling sedan 1900 och boende n:o 9 Fridhemsgatan n.b.

Ernst Uhlén har om sig uppgifvit: att han är född den 31 Mars 1889 i Katarina församling, son till bryggeriarbetaren August Uhlén och dennes hustru Anna, född Winter, skrifven i Kungsholms församling och boende n:o 9 Fridhemsgatan n.b.

Sten har uppgifvit sig vara född den 18 April 1886 i Kungsholms församling, son till arbetskarlen Anders Johan Sten och dennes hustru Emma Lovisa Sten, hvars fadersnamn han icke mindes, skrifven i Kungsholms församling sedan födelsen och boende n:o 9 Fridhemsgatan n.b.

Lindström har uppgifvit sig vara född den 21 Maj 1885 i Kungsholms församling, son till gjutaren Johan Albert Lindström och den-

nes hustru Hilda Alfrida Lindström, född Källström, ogift, skrifven i Kungsholms församling och boende n:o 2 Arbetaregatan 1 tr.

Johansson har om sig uppgifvit: att han är född den 21 November 1863 i Lindesberg, son till landtbrukaren Anders Johansson och dennes hustru Lovisa, hvars fadersnamn han icke mindes, ogift, skrifven i Kungsholms församling sedan 1885, och boende n:o 9 A Fridhems gatan n.b.

Volontären n:o 31 Anton Gottfrid Nilsson har för de skador han vid ifrågavarande tillfälle erhållit genom de stenar, af hvilka han träffats, undergått besigtning af Andre Stadsläkaren Doktor Mauritz Aspelin; och bifogas det utlåtande öfver skadorna Doktorn afgifvit

Utdrag af straffregistret och uppgift från vederbörande presterskap angående de häktade bifogas. Stockholm som ofvan.

M. M. M.